

REDACȚIA

Arad, Deal Ferenca-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10
pe 1/4 an 5
pe o lună 2
N-rul de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deal Ferenca-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un sir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrisori nefracate nu se primesc

Propaganda socialistă.

Ziarele maghiare sunt foarte vesele văzând că printre Români „prind rădăcini” învățăturile socialiste... Ele cred că în felul acesta vor perde terenul agitatorilor naționaliști și astfel „ideia de stat unitar național maghiar” se va putea desvolta în pace.

Bucuria asta este însă numai o dovadă de superficialitatea presei maghiare. Pentru că presupunând că într-adevăr, fruntașii români ar pierde puterea asupra poporului, șatunci întrebăm: oare ar fi mai favorabil pentru „ideie” ca ea să se afle față în față cu un puternic partid socialist internațional, va să zică partid, cărui îi este indiferent ce limbă vorbesc partizanii săi și din principiu nu adminte stăpânirea unei limbi sau a unei națiuni asupra alteia?

Deja așa cum este: la începutul organizării sale și având aderenți numai în orașe, Ungurii s'au putut convinge ce putere au socialiștii. Ei terorizează deja în Budapesta celelalte partide. Când cu poreclita „mare” intrunire de protestare kossuthistă, știu că a fost destul să ocupe în liniște locul destinat adunării kossuthiștilor, ca aceștia să se facă apoi de ris și să-și caute în altă parte locul intruniri.

Ca ce-ar n-avea socialiștii s'ar înstăpâni și asupra cetățenilor țărani de pe la sate, — nu e greu de ghicit. Kossuthiștii mai ales, și-ar perde iute colegiile și aderenții ai „ideii” n'ar mai avea de unde să recruteze, pentru că socialiștii propagă cu totul alte vederi.

Dar, să mergem mai departe.

Să cercetăm anume, de ce învățăturile socialiste pot prinde rădăcini printre țărani români!

Eată de ce. În programul nostru național sunt formulate dorințe pentru care luptă și socialiștii. Astfel: sufragiul universal și votarea secretă este un postulat al programului dela Sibiu. Și când agenții socialiști se duc pe sate și arată cătă nedreptate este cu censul, cât de păcătoși sunt împărțite cercurile electorale, cum prin votarea pe față și în câte vre-o localitate pusă dinadins departe ear nu în centru, se face așa zicând ilusorie exercitarea dreptului electoral, — natural că țărani nostri înțeleg și aprobă. Tot așa, ei ascultă cu simpatie pe cei cari le vorbesc de *șurarea dărilor*, de împărțirea mai dreaptă a sarcinilor publice, de împărțirea marilor latifundii, de ușurarea sarcinilor militare, de votarea nu în centre artificiale organizate, ci în comune, — și așa mai departe.

Vorba e însă că toate aceste învățături nu sunt exclusiv ale socialiștilor, ci ele de mult sunt propagate de aderenții programului național. Și dacă fruntașii români vor să li-o facă una bună șovinistilor, n'au decât să pacteze cu socialiștii pe baza punctelor comune din program.

Și când ne vom porni la sate, în unire cu șefii socialiști, și vom organiza, tot în comun, meetinguri monstre la Budapesta și alte centre, ean' să-i vedem pe șovinisti ce o să mai zică!

Dorința egalei îndreptățiri a fost

imbolul care a dat naștere partidului național, nu-i așa?

Ei bine, socialiștii și ei cu aceeași dorință pornesc lupta, și n'au decât să lăsăm nediscutate punctele ce ne deosebesc, pentru-ca să fie posibil între noi o alianță într-o resturna oligarhia ce ne domină... Căci, la urma urmelor, *mai ales celor oprimați de același stăpân*, alianța li-se impune. Unul dintre fruntașii slovaci, Dr. Stefanovits, cunoscutul apărător în procesele române dela Cluj, deja la alegerile trecute a candidat ajutat fiind de socialiștii democrați. Nimic nu ne împiedică nici pe noi să încheiem asemenea alianțe, căci credințele noastre religioase desigur nu ne pot împiedeca să mergem alături de cei cari vor și ei în primul rând *egala îndreptățire* și desrobirea națiunilor de sub jugul unei clase perverse.

N'au decât să vrem, și am putea încheia asemenea alianță. Li-ar trece atunci șovinistilor pofta de se bucura văzând că între Români propaganda socialistă câștigă teren.

Mai zilele trecute am văzut în Budapesta țărani români aduși de socialiști la intrunire.

S'ar cutremura capitala Ungariei — ca la 1894 Clujul — când noi ni-am apuca să recrutăm popor pentru a pune la reson stăpânirea detestabilă.

Russu Șirianu.

Pentru actul chirotonirei
nou alesului nostru episcop Ioan I. Papp se știe, va trebui să meargă la Sibiu și P. S. Sa Episcopul Caransebeșului, N. Popea P. S. Sa a și sosit azi în Arad, însoțit de P. C. Sa Vicarul Filaret Musta. În gară l au așteptat Episcopul Aradului și suita care-l însoțește la Sibiu, anume Dr. N. Oncu și P. Truța, arhimandritul Hans-a și protopopii G. Popovici, C. Gurban, V. Beleş și Dr. I. Trăilescu.

Cu trenul de 12 și 18 minute au plecat toți spre Sibiu, unde vor ajunge di seară.

Mercuri, când în Sibiu se va face chirotonirea, în Arad se va sfinți clopotul mare pe care nou alesul nostru episcop l a dăruit bisericii catedrale

Împăratul Germaniei în Italia.

Roma 2 Maiu. Ploaia cade strașnic. Cu toate aceste orașul este împodobit și e speranță că trenul împărătesc nu va întârzia.

E vreme urită. Trupele stau înșirate pe străzile pe unde va trece împăratul Wilhelm. Depeșe sosite din Cornet anunță că trenul de curte a trecut pe acolo la 3 ore 30 minute, cu toate aceste a fost o întârziere de o oră. Pe stradă e viață șgomoasă. — Edificiile publice și numeroase case particulare sunt împodobite cu steaguri italiene și germane. Pe strada Depretis și Națională pe unde va trece convoiul stau trupele. La ora 4 și 40 minute a mers la gară regele care purta uniformă de general cu decorații germane, cu prințul regeștii în trăsuri de gală însoțit de cuirasieri. Gara era foarte frumos decorată cu stindarde și flori. La cinci și jumătate a sosit trenul împăratului Wilhelm. Impă-

ratul care purta uniformă de husar cu decorațiile italiene s'a dat jos din tren urmat de prințul Wilhelm și Eitel Fridrich. Domnitorii s'au îmbrățișat de trei ori cu căldură. După aceasta împăratul a salutat prințul italian, până când regele s'a salutat cu prințul german. După ce a trecut în revistă compania de onoare așezată în gară, împăratul Wilhelm și regele Victor Emanuel au mers în sala de așteptare a Curții unde și-au prezentat reciproc suita. După aceasta cei doi domnitori, prinții și suita au părăsit gara și pe lângă necontenitele ovațiuni ale publicului s'au dus la Cvirinal. În trăsura primă a șezut regele italian cu împăratul german; într'alte trăsuri, moștenitorul de tron Wilhelm, prințul de Aosta și contele de Turin, prințul Eitel Fridrich, prințul Abruzzo și prințul de Genua, ministrul president Zanardelli, contele Bülow, cancelarul imperial și ministrul de externe Morin, contele Waldersee, mareșal, contele Eulenburg, Ponzio Vaglia, ministrul casei domnitoare și adjutantul Brusati. Miliția, care stătea înșirată, făcea onorurile. Musica cânta imnul german. Pe piața Essedra s'a oprit convoiul și primarul Collona, încunjurat de guarzii orașenești îmbrăcați în haine istorice, a salutat pe împăratul în numele orașului Roma.

Împăratul salutând militărește a mulțumit și a adăos că e fericit că poate fi în Roma, în orașul pe care-l iubește și în care locuiește popor scump lui. Mulțimea la aceste cuvinte a izbucnit în ovațiuni viroase. Împăratul Wilhelm la aceste apoi a spus primarului că pentru ovațiunile aceste simte adăncă recunoștință. Convoitul apoi și-a continuat calea la Cvirinal unde a sosit la 6. O mulțime enormă de popor, care a frânt cordonul militar, a umplut piața din fața Cvirinalului și a salutat pe împărat fluturând batiste și palăriile.

Cei doi domnitori cu regina și prinții germani și italieni au venit de două ori pe balcon, au stat timp mai îndelungat. Ovațiunile și strigătele: „Trăiască regele! Trăiască împăratul! Trăiască regina!” au ținut necontenit.

Presa maghiară

despre

încetarea „Tribunei”.

Presa maghiară, după-cum era de prevăzut, a înregistrat cu doșebită bucurie încetarea „Tribunei”. Dintre toate ziarele însă, „Budapesti Hirlap” (de la 3 Maiu) scrie mai pe larg. Șa-nume la loc unde de regulă comentează evenimentele din săptămână.

Ziarul maghiar neagă că guvernul ar fi de vină, ci zice că „Tribuna” deja de vre-o cinci ani suferea de multe neajunsuri și își perduse între Români trecerea mare de care se bucurase înainte.

Scrie, apoi, despre lupta purtată în coloanele „Tribunei” contra Ungurilor, următoarele:

„Putere, talent, pasiune și adeseori chiar entuziasm sincer, desintereșat, — eată ce vreme de cincisprezece ani s'a manifestat în coloanele acestui ziar, în formă de străduințe mari și producând puternice mișcări populare cari nu numai că erau importante, dar impunătoare. Scriitorii,

bărbați politici, talente pe terenul social și economic, tot ce Românii au avut destoinic, în giurul „Tribunei” s'au strins și în șire încheiate au luptat împotriva Ungurilor.”

Ear dacă totuși „Tribuna” dispăre acum, e pentru-că așa a rănduit Dumnezeu: să nu se poată jeni în patria aceasta cel care luptă contra idealului — maghiar...

Recunoaște însă, cu toate acestea, că ar fi un mare optimism a crede că dispariția „Tribunei” ar însemna și dispariția dintre Români a ideilor pentru cari au luptat întemeietorii „Tribunei”. Nu, ci aceștia vor continua să aibă influință asupra Românilor!...

Credem și noi, cu atât mai șebit, cu cât prin și la „Tribuna” s'a crescut o întreagă pleiadă de bărbați, cari deja de mult luptă din răspuleri și au mai multe organe de publicitate în serviciul ideii reprezentată șdiniară numai de „Tribuna”.

„Tribuna” — e trist — s'a dus. Dar gol nu va lăsa în șirul luptătorilor, ci aceștia stau strinși în giurul celorlalte ziare.

Un nou princip al kossuthiștilor.

În marele discurs ce a pronunțat, fruntașul kossuthist Eötvös Károly, venind vorba despre armată, a zis:

„Adică ce nenorocire mare ar fi, dacă regimentele boeme ar fi instruite și comandate în limba cehă, cele polone în limba polonă și așa mai departe.”

Atât este deci de mare între șovinisti dorința ca în armata comună să se introducă limba maghiară, în cât în schimb șar învoi la un lucru, de care până acum nici n'au vroit să audă: ca Boemi și Poloni să aiba în monarhie aceleași drepturi ca Ungaria!

N'au nimic de obiecționat, dacă în felul acesta doresc Ungurii să se desvolte lucrurile în armata comună. Facem o singură observare: dacă se dă cătorva neamuri limba lor ca limbă de comandă în armată, e drept ca și noi, naționalitățile din Ungaria, să cerem ca limba regimentelor — atât ca instrucție cât și comandă — formate din fi nostri să fie limba maicii noastre!...

Fiind cu toți egali la purtarea sarcinilor, nu vedem nici un motiv de ce să nu cerem îndată și aceleași drepturi, dacă e vorba ca să se schimbe situația actuală în armată.

Din Dietă.

Atât ședința dela 1 Maiu, cât și cea dela 2 Maiu, a fost nu se poate mai șgomotoasă, așa că presidentul în mai multe rinduri a fost silit să suspende ședința, până să se restabilească ordinea.

În ședința dela 1 Maiu primul ministru a depus la biroul Dietei raportul Curții de Compturi asupra situațiunii finanțelor țării până la 30 Aprilie a. c. Aceasta cu intenția ca ulterior, când se va putea discuta, să se ia spre știință.

Polonyi a combătut însă vehement ca raportul acesta să se primească a fi depus, și cu atât mai puțin să fie discutat vre-odată, ci să i-se înapoieze primului ministru.

Auzind odată că prețul argintului scăzuse într-o desperare comică Galliffet exclamă: „Ce o să zică creditorii mei dacă abdomenul meu cu carapace perde 50%?”

Pe câmpul de reșoi, în 1870 e înaintat la gradul de colonel. În același an, la 30 August, devine general. O zi după aceea, generalul Ducrat îi strigă desperat: „Încă o opintire! Spre onorarea armelor noastre!”

„Cât doriți, domnule general, răspunse Galliffet și liniștit se pune în fruntea regimentelor, spre a da atacul pe care regele Prusiei l-a admirat atâta!

Aici se termină fasa epică a vieții lui Galliffet.

În timpul războiului civil, al comunei, a dat dovadă nu numai de curajul de soldat întrepid, dar și d'o rară prezență de spirit.

În una din zilele lui Martie 1871 Thiers îl cheamă și îi zise:

„La patru escadroane și pleacă cu ele la puntea dela Bergeries. Pot fi acolo vr'o 2—300 de federali din garda națională. Să mi-i măturți ca într-o clipeală!”

Generalul se supuse. Dar când se apropia de puntea în chestiune, se convinsese că se afla în fața a peste 3000 de insurgenți. Fără să vrea, fără să știe cum, eacă că căzu în cursă. Galliffet începu să-și rozze mustățile. Repede chemă pe adjutantul său: era locotenentul Bernhard d'Harcourt.

„Urmează-mă!” și în trap mărunț cei doi cavaleri se infundară în corpul inamicului ce îl înconjură.

Ajungând până la vr'o 50 de metri, un comanard cu barbă albă le strigă:

„Ce voiți?”

„Atențiune! le răspunse Galliffet". Până acum nu s'a schimbat nici un glonte între Paris și Versailles. Dacă depuneți armele, vi se va acorda amnistia deplină. Dacă vă veți încăpățâna însă, mai aveți timp până mâine ca să vă predați fără condiții. Altegeți!”

Federalii răspund cu strigăte furioase. Locotenentul mormăi în sine: „Dacă vom scăpa din chichionul acesta, apoi mare noroc vom avea!”

Galliffet aștepta răspunsul definitiv al bătrânului comanard — care era un locotenent colonel — și fuma liniștit la țigară.

În fine apăru bătrânul revoluționar în front, și cu voce puternică, ste, sacramental, următorul răspuns:

„Spune-i lui Thiers, că noi nu capitulăm!”

Cel doi parlamentari (improvisați) întoarseră caii și piecară. Locotenentul Bernhard d'Harcourt o luă la galop.

Galliffet strigă după el:

„Trăsnete! Fulgere! Mișeii o să zică că ne temem de el. Oprește-te!”

O lună după scena aceasta, soldații lui Thiers aduceau un convoi de prizonieri comunardi, care trebuia să defileze și pe dinaintea tribunalului de război. În acest convoi era și bătrânul locotenent-colonel. Galliffet l-a recunoscut și l-a lăsat în libertate.

Astfel se termină și episoada aceasta. Când în 1897, Galliffet trebui să se retragă din serviciul activ, mare melancolie

tură bisericească, ori mai bine interesul propriu zis al bisericesc la căderea ducatelor, acesta încă începea foarte bine pe planul al doilea în politica lui Stefan. Acesta ieșe în relief abia după înfrângerea politică: când adevărat Stefan și pe teritoriul ducatelor, d'abia după înfrângerea acestora, nisuește să estindă organizațiunea și credința bisericii Apusului respective să introducă și acolo ritul latin, pentru a căruia introducerea și în biserica ungurească lucrău misionarii veniți acum exclusiv din apus și sub care rit, negreșit, exclusiv se profesa credința apusului. Propria minte aci se poate pune începutul din care, între referințele schimbate ale veacurilor următoare, se puseră în curgere persecuțiunile religioase ale regatului unguresc; persecuțiunii îndreptate întâi contra ritului răsăritean și a credinței Răsăriteanului; persecuțiunii trecute, sub impulsul fanatismului religios, în porniri volnice de caracter politic, persecuțiunii prin cari, cum vedem, statul unguresc s'ajunge la rolul activ de avantpost al catolicismului apusean, la ce-l anganjase propriamintea, tacit, scaunul Roman la a. 1000.

Quod erat demonstrandum.
Și cu aceasta aș fi răspuns celor două întrebări ce mi-am impus la începutul conferenței.
(Va urma).

fi cuprinse. Un jurnalist voind să aibă o întrevvedere cu dînsul, iacă ce-l scrisse întrepidul soldat:

„Doresc să mor uitat. Tot binele ce s'ar zice despre activitatea mea va fi contestat. Tot răul ce se va zice despre mine, va fi aprobat. Succesorul meu va fi mai bun decât mine. De succesorul lui se va zice, ce s'a zis despre mine. Acesta e progresul!”
E ceva amărăciune în rîndurile aceste. Omul acesta care a traversat ca o bombă o perioadă d'o jumătate de secol, se vede d'odată condamnat la o viață de repaos ce nu-l convenea de loc.

Când în 1899, Waldeck-Rousseau îl chemă în ministerul său, oferindu-l portofoliul ministerului de război, de și doi socialiști făceau parte din cabinet, Galliffet primi și respiră.

Cei doi colegi nu încetară de a-l considera ca asasin.

Într'o zi doi deputați din extrema stîngă erau în culoarele Palatului-Bourbon și se întrebau:

„Ce s'a făcut asasinul că n'a venit azi? Unde s'a ascuns asasinul?”

„Aici!” răspunse Galliffet care pe neașteptate luă parte la conversațiunea celor doi revoluționari.

Scurtul timp cât a stat în cabinetul Waldek-Rousseau, el n'a prea avut contact cu colegii săi din minister. La intrarea sa în minister, a trebuit să sacrifice pe adversarul său personal, pe generalul Magnier. Cerându-i-se și alte sacrificii de natura aceeași el a refuzat de a mai ceda, și într'o zi, părăsi violent banca ministerială.

Marchizul de Galliffet e un om din alte timpuri.

NOUTĂȚI.

ARAD, 4 Maiu n. 1903.

Dela Consistor. P. C. Sa arhimandritul I. I. Papp, noul episcop și președinte al Consistorului din Arad, pe timpul cât va fi dus la chirotonire a încredințat conducerea agendelor consistoriale domnului asesor R. R. Ciorogariu.

Titlu de nobleță. M. Sa Monarhul a dăruit fraților Neumann Adolf și Daniel, fabricanți în Arad, titlul de nobleță, cu predicașul „vegvari”.

Rectificare. La publicarea rezultatului asupra votării membrilor cari compun consistorul Oradiei-Mării, s'a strecurat o greșeală. S'a pus ca ales dl George Papp. Adevărul e că dl Papp n'a intrunit majoritatea, ci ales a fost dl Vasile Leucuța.

Incredere lui Széll. Grație instituțiunei flăpănatelor, se găsece încă municipii cari chiar acum votează — Incredere lui Széll. Astfel i-a votat congregația comitatului Vas (patria mai restrînsă alui Széll), apoi municipiul orașului Zombor și congregația comitatului Solnoc-Dobăca. Aici 18 voturi au fost contra. Desigur, Românii!

Di Lt.-col. Dragaș, comandantul Reg. 21 de artilerie de divizie, staționat în Lugoj, a fost avansat la rangul de colonel. Felicitările noastre.

Cas de moarte. Protopopul în pensie Moise Bocșan a încetat ieri din viață în Curtici, în vîrstă de 78 ani. Fie-l țîrîna ușoară.

Dela Caransebeș. Cetim în „Foia Diecesană”:

Sinodul nostru eparchial terminându și agendele în 5 ședințe s'a încheiat Mercuri. În ultima ședință Prea Cuviosul Părinte Dr. Iosif Traian Badescu a fost ales asesor ordinar la senatul bisericesc. Atît din acest incident, cât și din incidentul promovării de Protosinel, Prea Cuviosia Sa a fost viu felicitat în mai multe rînduri de deputații sinodali și de alți amici și stimulatori ai P. C. Sale.

Oficiul de dare din Păncota, prin rezoluție ministerială, publicată în foia oficioasă de ieri, a fost mutat la Șiria, care și de altfel este centrul cercului, aici fiind sediul judecătorei și a preturei.

Se înțelege că pe cât de mult regretă asta păncotanii, pe atît de mult se bucură cei din Șiria.

Adunarea cea mare a „Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român”, se va ținea în est an la Baia-mare în 9 și 10 August. Cu prilejul acesta Românii fruntași din toate părțile țării se vor întâlni în vestitul oraș al Băii-mari, unde se vor ținea sfaturi și sărbări mari. La aceste sărbări, cu cântări și jocuri românești, tinerimea română dela universitatea din Cluj va avea parte vrednică de ea.

Scandal mare în partidul kossuthist. Un scandal mare s'a produs în partidul kossuthist. În ședința dela 2 Maiu a Dietei deputatul Visontai Soma a acuzat aproape direct pe colegul său Bartha Odön că pactează cu guvernul și voiește să înlesnească lui Széll a ieși din actuala încurcătură.

Bartha a răspuns și el, zicînd că cele afirmate de Visontai sunt insinuări calomnioase și acuze mizerabile... D'aci senzație mare în Dietă și în partidul kossuthist o încurcătură cum de mult n'a mai fost.

Visontai a provocat apoi și la duel pe colegul și coreligionarul său Bartha.

Profesorul Emil Sabo, dela gimnaziul din Blaj, a făcut în 28 Aprilie, cu laudă examenul de specialitate din istorie și geografie, la universitatea din Cluj.

„Revista Catolică”, foia lunară a părintelui Dr. Vasile Lucaciu, care încetase a mai eși la lumină înainte cu 12 ani, după-cum aflăm, v'a reinvia în curînd. Încă în luna Maiu v'a începe să iese de nou.
(„Răvașul”)

Marele manevre de Corp ardelenești, precum se aude, vor avea loc în jurul Orăștiei.

Earăși și earăși bățul pribegiei. Mai multe familii maghiare au sosit de nou — desculțe, goale, desbrăcate și istovite de foame — dela pământul fagăduinței — adevărat dela America. Au sosit pe cheltuiala statului Austro-Ungar până la Fiume, — ear de aci au fost trimise cu șupa până la locurile lor natale. Învață Române din pățaniile altora și... șezi acasă!...

Di Dr. Iustin de Colbazi medic de regiment, la regimentul 64, din Orăștie, a fost decorat de Majestatea Sa Impăratul-Rege cu Crucea de aur cu Coroană, pentru meritele serviciului!

Sincerele noastre felicitări!

Di Dr. Samuil Vladone unul dintre însuflețiiți fondatori ai „Libertății”, a depus în 18 Aprilie n. la Tergu-Murșului censura de avocat. Noul avocat își va deschide cancelaria la Murș-Ludoș, com. Turda-Arieș. Îi dorim succes strălucit!

Publicațiunile Academiei române. Au apărut acum publicațiunile mai jos însemnate și se află de vânzare la următoarele librării: Socec & Comp, București, — Otto Harassowitz, Leipzig. Gerold & Comp, Viena (Ștefanișplata). 1. Dr. I. Felix, Igiena școlară, istoria ei, starea ei actuală. Întăiul memoriu. — Banl 80.

Petrecere. Reuniunea femeilor române din Avrig invită la producțiunea musicală teatrală ce o va arangia în memoria marelui George Lazar, cu concursul unui grup de clerici din seminarul „Andreian”, în ziua de Sf. George 23 Aprilie v. 1903). Începutul la 7^{1/2} ore seara.

Urme de voivozi români s'au găsit în părțile Clujului, anumiți în comuna Gilău aproape de legendara reședință aiui Gelu. Anume în zilele trecute țîranul Ilie Neciu stăpîn în grădina lui Lusztig Pál a găsit o pecete de aramă aurită, pe care se ved două chipuri de om, bărbat și femeie, între ei un pom înalt și în jur scrisoare cu litere cirile, pe care învățatorul

N. Maier a cetit-o astfel: † Pec(e)ta Iw Radul Voivod ign sr vlasco js eman.

Din inscripție se pare că pecetea ar fi fost a lui Radu Vodă Călugărul, care a domnit pe la 1520—30, și a fost moșul lui Mihaiu Viteazul. Interesant, că tot în acel loc s'a găsit înainte cu 3 ani un alt pecet al lui Petrușcu Vodă. Aceasta se află acum în muzeul din Cluj. („Răvașul”).

Regele Angliei la Paris. Paris, 1 Maiu. Regele Eduard a sosit azi după amiază. A fost salutat la gară de dl Loubet.

Orașul e pavozat. O mulțime enormă staționează pe străzile pe cari o să treacă cortegiul.

Regele Eduard și dl Loubet, singuri într'o trăsură, s'au dus la ambasada engleză.

Monarhul a fost respectuos salutat pe tot parcursul și aclamat mult în diferite puncte, ca și dl Loubet, de cătră o mulțime enoră care striga: „Trăiască Republica: Trăiască armata!”

Nu s'a produs nici un incident.

După sosirea la ambasadă, dl Loubet și-a luat concediu de la Regele Eduard, întorcându-se la Eliseu.

Regele s'a reintors puțin după aceea la Eliseu, aclamat din nou pe tot parcursul.

Reintors la ambasadă, regele a primit pe membrii Camerei engleze de comerț, cari i-au remis o odresă de bunăvenire. Regele a răspuns, constatînd relațiunile amicale cari există între cele două țări de mai bine de un secol și a adăogat că zilele de ostilitate au trecut din fericire. Amicitia între Franța și Anglita formează obiectul constantelor mele preocupări, a zis Regele terminînd.

Mișcări antisemite. În Galiția și în Rusia s'au descoperit organizații puternice avînd de scop măcelărirea evreilor.

Masacrul săvîrit la Kișinșu în contra Evreilor seamănă cu masacrul dela Damasc, dela 1840 și revolta se datorează cu deosebire predicilor antisemite ținute prin biserică și articolelor ziarului „Bessarebetz” în cari s'a susținut că Evreii au făcut pîne și azimă de Paști cu sângele unui copil căruia i-s'a tăiat gâtul.

Numărul enorm al victimelor se esplică prin nepăsarea poliției, care mai târziu a alungat pe Evrei din casele lor, lăsându-i în furia populațiunei.

„Czernovitzer Tageblatt” află, că 120 de oameni au fost uciși și mai multe sute au fost grav răniți.

Mulțimea furioasă, năvălind în casele evreilor, a smuls copii de lângă mamele lor și i-au tăiat în bucăți.

Din Iekaterinoslav (Rusia) se anunță că s'au produs revolte între lucrători, contra proprietarilor Evrei ai unor fabrici de acole.

Venind trupele, a avut o ciocnire cu lucrătorii.

Mulți inși au fost răniți și arestați.

În Galiția la Uhnov, s'au arestat foarte mulți Ruteni cari comandau pe răsclășiți. Printre arestați se află și funcționari publici.

Ghetele lui Porter cele neîntrecute. Cu tot dreptul se pot astfel numi, acele fabricațiuni de ghetă distinse în toate privințele pe cari marele magazin a lui Porter Vilmos de pe piața Libertății le aduce în circulație. Și noutățile de ghetă de primăvară acum sosite, documentează aceasta. Prin forma admirabil frumoasă și durabilă și prin ușuritatea bătaoare la ochi, câștigă plăcerea tuturor. La cari s'au luat în considerare și pretențiunile sanitare, și așa ghetetele nu supără piciorul, și umbletul îl fac ușor și elastic. Pe lângă toate calitățile, ghetetele lui Porter apar și prin prețul surprinzător de efin. E de notat că la cumpărare de 10 cor. fie-care cumpărător capătă favor de fotografie. Capătă în dar (pregătită după oricât de mică posă) o posă de platin bon în mărime naturală, înaltă de 65 cmetri și numai pentru cadrul decorat de hârtie o plătește cu 3 corane.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barcianu.

TERÉNYI JENŐ,

Prăvălie cu diferite mărfuri la „Steaua albă“
Arad, Piața Boros Béni Nr. 22. (în colț.)

Recomandă magazinul său de coloniale, tot felul de
faină, precum și alte lucruri.

Deosebit recomandă **semințele** a tot felul de
legume.

Prețuri moderate. Serviciu prompt.

La comanda din provincă împachetarea nu se socotește Cumpă-
rarea cu bani gata 20% scăzământ. 945 3-25

P. T.
Îmi iau voia a aduce la cunoștința M. On. Public, că în Arad, piața
Szent Péter N-rul 4 (în casa d'ordinoară alui Pavisis) am deschis un
Institut de curățire chimică
și văpsire de postavuri.

Întru toate corespunzător cerințelor mele. L'am aranjat în așa mod
încât voi putea satisfac și celor mai mari pretenții. Curățesc pe cale
chimică, după sistemul cel mai nou, haine de bărbați, femei și copii, apoi
perdele, postavuri de mobile, broderii și parisoluri, precum și curățirea și
văpsirea (în culori după plac) a tot felul de stoffe, — pe lângă prețuri
prea avantajoase.

Apelând la binevoitorul concurs al M. Onor. public,

semnez cu deosebită stimă:

SAMUIL FRIED.

951 2-25

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea Volta. Nu e leac secret.

vindecă și inviorează sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sângelui, anemie, amețeli, fiuturi de ureche, bătăie de inimă, sgârșituri de inimă, astma, anzul greu, sgârșituri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mână și picioare, slăbirea peste tot, reuma, podagră, iechias udului în pat, influența, insomnia, epilepsia, circula-

ția neregulată a sângelui și contra multor altor boale, care la tratare normală e medicului se vindecă prin electricitate. Însușirea acestui aparat este, că vindecă nu numai din timp în timp, ci introduce constant în corpul omenească binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele afâtoare, iară pe de altă parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurdrei, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 ani.

În cancelaria mea se află atestate încușe din toate părțile lumii, cari prețușe cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate vedé aceste atestate. Pacientul, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca prin aparatul meu, primește banii înapoi.

Unde ori-ce încercare s'a constat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu poate fi confundat cu aparatul „Volta“, care atât în Germania, cât și în Austro-Ungaria a fost oficial oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu electro-magnetic prin deosebita-și putere vindecătoare, e în genere cunoscut, apreciat și respândit.

Chiar și iestinatatea estraordinară a crucei mele electro-magnetice o recomandă cu înțire. 824 -155

Prețul aparatului mare e Cor. 6. folosibil la morburii învechite.

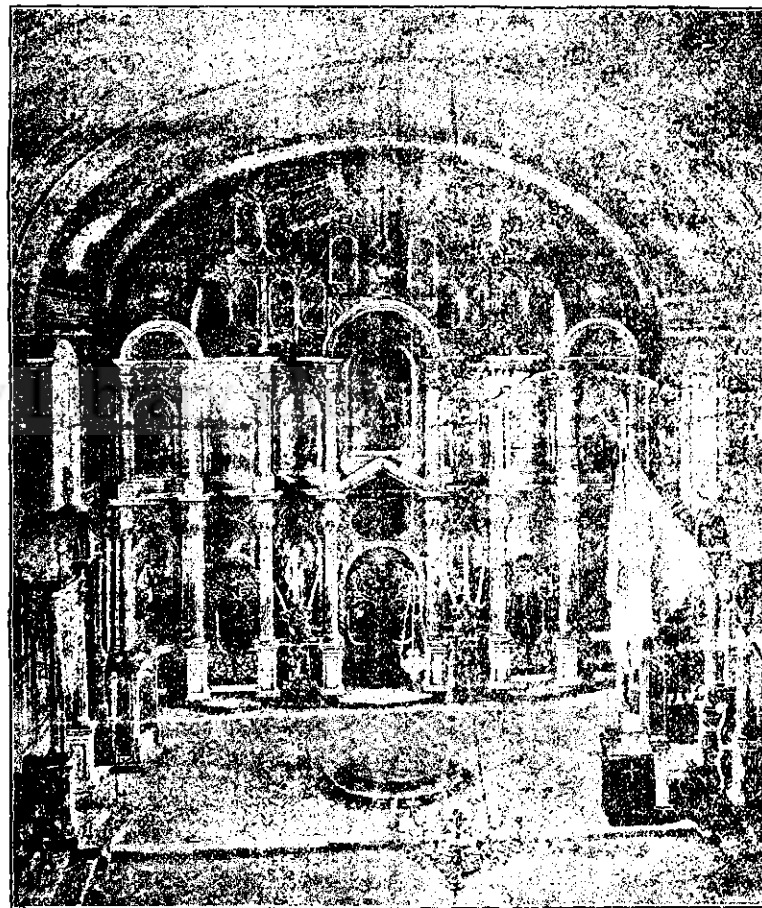
Prețul aparatului mic e Cor. 4. folosibil numai la cepii și la femei de constituție foarte slabă.

Locul central principal de vânzare și expedare pentru țeară și străinătate e:

Müller Albert, Budapesta, V., str. Vadász 42./K
colțul str. Kálmán.

Ioan Cotirlă și fiul,

atelier de sculptură, tâmplărie și strugărie.
Oravița-română.

Aranjament complet pentru efeptuire de iconostase (têmples), tronuri, jețuri, strane, chivoturi, răpizi și ori-ce alte lucrări de lemnărie în bisericile noastre de rit oriental. Schițare și efeptuire de planuri după comande, mobile și tot felul de instrumente de școală, bănci, table, catetre, mașini de socotit etc.

Prețuri moderate. — Garanția desevirșită.
La cerere atestate despre rezultate de până acum. 867 -15

Fondat 1840.

Fondat 1840.

STEINITZER N.

Prăvălie de materii de văpsit, zugrăvit și de lacuri exclusiv.
— Arad, Piața Andrassy Nr. 3. —

Lack de cea mai bună calitate pentru padiment și lack cu luciu pentru parchet.

Văpsea,	Terpentin,	Șerlack,
Firnis,	Uleiu de in,	Brunolin,
Carbolineu,		Cleiu.

Toate necesariile pentru tâmplărie. Pensule. Modeli pentru păreți. Disponibil bogat de materialuri de specialitate. Comandele din provincie se execută punctual.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 217.

931 5-5

Piane, pianine și note musicale

se gășeșe în depositul meu înființat în anul 1850 cu prețurile cele mai moderate, la dorință în rate, eventual pentru

închiriat cu luna.

Pianele mele sunt din fabricile: Bösendorfer, Eberhard, Heffmann, Kern, Krämer, Koch și Kerselt, Luner Lyra, Patrofi, Procksch, Schabel, Stelzhammer, Sings, Schweighofer, Thk și Weisz.

— Primesc reparări și acordări de piane. —

În biblioteca mea de împrumutare taxa lunară pentru cetit este 160 cor. pe lună. De volum 10 fileri.

IOSIF CRISPIN
Arad, str. Deák-Ferencz Nr. 28.
962 2-20 Nr. telefonului 35.